

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEŞTI
SECȚIA COMERCIALĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL
DOSAR NR.

DECIZIA NR.

Şedinţă publică din data de 07.06.2002

Președinte -

Judecători -

Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de părăta ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~ cu sediul în ~~str. 10, sector 1, București~~, nr. ~~100~~, Cod poștal ~~130000~~, Județ ~~Ilfov~~, împotriva sentinței nr. ~~100/2002~~ pronunțată de Tribunalul ~~SC~~ - Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata reclamantă ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~ cu sediul în ~~str. 10, sector 1, București~~, nr. 167, Cod poștal 130067, Județ ~~Ilfov~~, și cu sediul aels la administratorul ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~, domiciliat în ~~str. 10, sector 1, București~~, nr. ~~100~~, jud.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns intimata reclamantă SC ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~ reprezentată de avocat în substituirea avocat ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~ din ~~str. 10, sector 1, București~~, lipsind recurenta părătă ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~.
Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că recursul este scutit de plata taxei de timbru și recurenta a solicitat judecarea cauzei în lipsă, potrivit art. 242 c.p.civ.

Intimata reclamantă SC ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~ prin apărător, declară că nu mai are alte cereri de formulat, iar Curtea, ia act de declarația apărătorului intimatei reclamante constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în dezbaterea recursului.

Intimata reclamantă SC ~~INTERNAȚIONALĂ DE CREDITE SA~~ prin apărător arată că nulitatea procedurii nu poate fi invocată de către recurenta părătă, deoarece nu i s-a pricinuit nici o vătămare acesteia, prin reprezentarea societății intimate în cauza de către avocații angajați de foștii administratori, în locul lichidatorul judiciar, astfel încât recurenta-părătă nu poate invoca acest fapt drept un motiv de nulitate, nefiind îndeplinite condițiile prev. de art. 105 al. 2 c.p.civ.

Pe fondul cauzei apreciază că soluția instanței de fond este legală și temeinică.

Solicită respingerea recursului ca nefondat avându-se în vedere susținerile din concluziile scrise pe care le depune la dosar.

Nu se solicită cheltuieli de judecată.

C U R T E A

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele :

Prin cererea înregistrată la 22 iunie 2007 pe rolul Tribunalului reclamanta [REDACTAT] a formulat plângere împotriva Deciziei de impunere nr.4598/2005 și a raportului de inspecție fiscală nr.4598/2005 a solicitând anularea acestora și suspendarea executării deciziei de impunere.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin decizia de impunere și raportul fiscal i-au fost stabilite în sarcină obligații fiscale în sumă de 261.637 lei, acte împotriva cărora a făcut contestație administrativă, însă prin decizia nr.66/1.11.2005 părâta a suspendat soluționarea contestației până la rezolvarea definitivă a laturii penale.

La data de 29.05.2007 reclamanta a notificat [REDACTAT] că renunță la soluționarea contestației pe calea administrativ jurisdicțională, fiind emisă decizia nr.20/07.06.2007 prin care s-a luat act de retragerea contestației. Mai arată reclamanta că sumele stabilite ca debite, dobânzi și penalități ce fac obiectul deciziei atacate au fost transferate prin divizare către [REDACTAT] astfel că obligația fiscală se localizează la acest agent economic și nu la reclamantă.

Părâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii, iar la 15 ianuarie 2008, a formulat o nouă întâmpinare prin care a ridicat excepția tardivității cererii formulate de reclamantă, arătând că aceasta a mai avut două cereri pe rolul instanței cu același obiect, la una dintre acestea renunțând, dispunându-se de instanță atașarea dosarelor nr.3086/2007 și nr.7726/2007, pentru a se putea pronunța asupra excepției ridicate, iar prin sentința nr. 140 din 12 februarie 2008, instanța a admis excepția tardivității introducerii cererii, invocată de părâta [REDACTAT] și a respins cererea formulată de reclamanta [REDACTAT].

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamanta, iar prin decizia nr. [REDACTAT], pronunțată de Curtea de Apel Ploiești, s-a admis recursul reclamantei, s-a casat sentința nr. 140 pronunțată la data de 12 februarie 2008 de Tribunalul [REDACTAT] și s-a trimis cauza spre rejudicare la aceeași instanță, pentru soluționarea pe fond a litigiului, Curtea motivând că instanța de fond a apreciat în mod eronat asupra depășirii termenului de 15 zile, de sesizare, fără a ține seama de data intrării în vigoare a Legii nr. 262/2007, pe care a aplicat-o retroactiv, soluționând eronat excepția tardivității acțiunii, cauza fiind înregistrată sub nr. nr. 3859/120/20.06.2008.

După administrarea probei cu înscrisuri și expertiză contabilă întocmită de expert [REDACTAT] Tribunalul [REDACTAT] a pronunțat sentința nr. [REDACTAT] din [REDACTAT]

prin care admis acțiunea formulată de reclamanta [REDACTAT] în contradictoriu cu părâta [REDACTAT]

[REDACTAT], a anulat decizia de impunere nr. 4598/24.08.2005 și raportul de inspecție fiscală nr. 4598/24.08.2005, emise de [REDACTAT] obligând părâta la 5500 lei cheltuieli de judecată către reclamantă.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că prin raportul de inspecție fiscală încheiat la 24.08.2005, în baza căreia s-a emis decizia de impunere din aceeași dată, s-a stabilit în sarcina reclamantei un debit datorat bugetului de stat în sumă totală de 261.637 lei reprezentând obligații fiscale suplimentare cu dobânzi și penalități aferente care au fost calculate datorită decontării cu întârziere a obligațiilor către bugetul consolidat al statului și a nedeclarării acestora.

De asemenea s-a constatat că concluziile expertului contabil confirmă faptul că obligația de plată privind debitul suplimentar impozit pe profit în sumă de 1.266.112.297 lei ROL nu este cuprinsă într-un act administrativ fiscal, organul de control neînregistrând procesul verbal de control din 15 aprilie 2004 la ~~15.05.2004~~, nici la registratura contribuabilului, astfel că debitele conținute de acest înscris nu apar în fișa de rol a reclamantei, nefiind emisă o decizie de impunere pentru modificarea bazei de impunere, societatea reclamantă stărnând în întregime valoarea activelor consemnată în factura 88772006 din 30 septembrie 2004 cu consecința corectării informațiilor înscrise în documentele înregistrate fiscal și reintroducerii activului în patrimoniul reclamantei și anulării cheltuielilor nedeductibile.

Instanța de fond a reținut că potrivit art. 85 alin. 1 pct. 1 lit. b din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, impozitele, taxele, contribuțile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc prin decizie emisă de organul fiscal, prin OMFP nr. 1561/2004 s-a aprobat Decizia comisiei fiscale centrale nr. 6/2004 privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la impozitul pe venit, taxa pe valoarea adăugată și probleme de procedură fiscală, care în aplicarea art. 85 (fost 82) Cod procedură fiscală și 88 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a stabilit că organul fiscal nu poate pretinde executarea obligației stabilite în sarcina contribuabilului prin actul administrativ, dacă acest act nu a fost comunicat contribuabilului, potrivit legii, astfel că reclamantei nu i se putea modifica baza de impunere fără emiterea deciziei de impunere prevăzută de art. 86 alin. 1 din Codul de procedură fiscală.

În ceea ce privește pierderile anuale stabilite prin declarația de impozit pe profit, instanța de fond a constatat că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 26 din Codul fiscal care permit recuperarea lor din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi, iar taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. 8872066/30 septembrie 2004 nu este datorată cât timp operațiunea a fost anulată prin factura nr. 8872071/31 decembrie 2004, fiind cheltuială nedeductibilă conform art. 160 din Legea nr. 571/2003.

De asemenea s-a reținut de tribunal că pentru debitele existente la 31.08.2003 organele ~~de control~~ au întocmit proces verbal de punctaj la 11.02.2004 privind obligațiile datorate la bugetul de stat declarate de către ~~reprezentanța~~, precum și operarea protocolului de divizare încheiat conform OMFP 1078/2003, în baza căruia s-a reglat fișa rol, prin preluarea debitelor ~~de la contribuabil~~, astfel că la data inspecției fiscale din iunie-august 2005, acestea nu mai figurau în evidențele contabile ale reclamantei, iar în privința sumei de 50031 lei, calculată ca taxă pe valoarea adăugată pentru anumite avansuri pentru operațiuni s-a dovedit împrejurarea, că acestea nu s-au materializat în tranzacții comerciale pentru a fi purtătoare de TVA.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâata ~~reprezentanță~~ a ~~reclamantului~~ în nume propriu și pentru ~~reprezentanța~~ ~~reclamantului~~ ~~reclamantului~~, și solicitându-se admiterea căii de atac și trimiterea cauzei spre rejudicare la Tribunalul ~~Judecătorie~~ în principal, iar în subsidiar modificarea soluției instanței de fond și respingerea acțiunii promovată de SC ~~Codex~~ ~~Codex~~ ~~Codex~~.

In motivarea recursului s-a arătat că societatea a fost reprezentată în fața instanței de fond de administratorul statutar, persoană fără capacitate procesuală activă întrucât prin sentința nr. 100 din 30 iulie 2007 pronunțată de Tribunalul s-a dispus deschiderea procedurii insolvenței față de debitoarea

, iar în baza art. 47 din Legea insolvenței s-a ridicat societății dreptul de administrare, fiind numit administrator judiciar , societate care a fost numită lichidator ulterior, când societatea reclamantă a intrat în faliment, astfel că în cauză trebuia introdus lichidatorul, care a preluat atribuțiile administratorului statutar.

S-a mai susținut de recurentă că instanța de fond a ignorat prevederile legale în materie atunci când a anulat decizia de impunere 4598/24.08.2005, organele de specialitate din cadrul au procedat în mod corect, folosind suma de 8322 lei în stingere cu obligații de plată viitoare întrucât la momentul respectiv nu au fost declarate debite reprezentând impozit pe profit de plată care să concureze până la suma achitată, asupra modului legal de stingere a acestor sume societatea fiind înștiințată prin adresa nr. 32601/25.09.2008, iar majorările de întârziere au fost calculate legal conform art. 120 alin. 3 din Codul de Procedură Fiscală, hotărârea recurată fiind pronunțată cu interpretarea greșită a faptelor de deduse judecății.

Curtea, examinând sentința, prin prisma criticiilor din recurs în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale ce au incidentă în cauză, constată că recursul este nefondat, pentru considerentele următoare:

Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. 4598 din 24 august 2005 emisă în baza raportului de inspecție fiscală, cu același număr din aceeași dată, organele de control din cadrul recurentei au stabilit în sarcina societății intimate obligații fiscale suplimentare cu dobânzi și penalități aferente în quantum de 261.637 lei, ce au fost calculate datorită decontării cu întârziere către bugetul consolidat al statului și a nedeclarării acestora, aceste acte administrativ fiscale au fost contestate de , însă în timpul derulării procedurii administrative societatea intimată și-a retras contestația, înțelegând să se adreseze instanței de judecată notificând în acest sens organele fiscale.

Potrivit concluziilor expertului , societatea intimată nu datorează obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin decizia de impunere în baza raportului de inspecție fiscală, întrucât reclamantei nu i se putea modifica baza de impunere fără a se emite o decizie de impunere în conformitate cu art. 86 alin. 1 din Codul de Procedură Fiscală, pierderile anuale pot fi recuperate din profiturile impozabile obținute în următorii 5 ani consecutivi, taxa pe valoarea adăugată nu este datorată atât timp cât operațiunea a fost anulată la data de 31.12.2004 conform facturii 8872071, fiind deci cheltuiala nedeductibilă, conform art. 160 alin. 1 din codul Fiscal, iar debitele existente la 31 august 2003 nu mai figurau în evidențele contabile ale

la data inspecției fiscale din iunie – august 2005, întrucât operase Protocolul de divizare încheiat conform OMFP 1078/2003, fiind preluate aceste debite de către

, iar suma de 50.031 lei calculată ca taxă pe valcare adăugată aferentă unor avansuri, nematerializate în tranzacții comerciale nu este datorată întrucât respectivele tranzacții nefinalizate nu sunt purtătoare de TVA, astfel în mod corect Tribunalul

a concluzionat că se impune anularea deciziei de impunere nr. 4598 din 24 august 2005, emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. 4598/24.08.2005 întocmit de , întrucât societatea intimată nu datorează aceste sume stabilite cu titlu de obligații fiscale suplimentare, expertul contabil menținându-și concluziile, după ce recurenta a formulat obiecții la lucrare.

In ceea ce privește motivul de recurs potrivit căruia instanța de fond trebuia să citeze societatea reclamantă prin lichidator întrucât față de aceasta s-a deschis procedura insolvenței, i s-a ridicat dreptul de administrare, fiind numit lichidator . Curtea constată că este nefundat întrucât instanța a fost investită la 06 decembrie 2005, cu mult înainte de a se deschide procedura insolvenței prin sentința nr. 100/30 iulie 2007, iar în timpul soluționării fondului această împrejurare a fost cunoscută de către instanță, expertul contabil făcând precizare în lucrarea întocmită asupra predării documentelor contabile către lichidatorul judiciar.

Totodată această neregularitate respectiv a necitării societății reclamante prin lichidator nu poate fi invocată decât de partea pretins vătămată, cu consecința anulării actului de procedură în condițiile prevăzute de art. 105-106 Cod procedură civilă, or prin nelegala citare singura parte vătămată era reclamanta și nu intimata, astfel că numai C. P. C. art. 84 T.C.J. putea invoca. Mai mult decât atât concluziile scrise depuse la dosarul de recurs sunt formulate prin lichidatorul judiciar, care înțelege să ratifice și să-și însușească toate actele de procedură făcute de avocații intimatei reclamante în această cauză.

Nici motivul de recurs potrivit căruia hotărârea instanței de fond a fost pronunțată cu interpretarea greșită a faptelor deduse judecății, fără a se arăta în concret în ce constă această critică, Curtea constată că nu este fondat întrucât potrivit concluziilor expertului nu datorează sumele de bani stabilite cu titlu de obligații fiscale suplimentare, iar faptul că la data de la data de 25 septembrie 2008 societatea intimată a fost înștiințată asupra modului legal de stingere a acestor sume nu are nicio relevanță în condițiile în care analizarea legalității și temeiniciei deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală se realizează în raport de data emiterii acestora respectiv 24 august 2005.

Față de aceste considerente, Curtea constată că sentința nu este afectată de nelegalitate și netemeinicie, în mod corect Tribunalul Dâmbovița a concluzionat că se impune anularea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală nr. 4598/24.08.2005 în condițiile în care obligațiile fiscale suplimentare nu sunt datorate de societate către bugetul de stat, recursul formulat nu este fondat, urmând ca în conformitate cu art. 312 alin. 1 Cod Procedură Civilă să fie respins.

PENTRU ACESTE MOTIVE IN NUMELE LEGII DECIDE

Respinge că nefondat recursul declarat de părâta

cu sediul în , nr. Cod poștal , Județ , împotriva sentinței nr. din 2 , pronunțată de Tribunalul – Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimata reclamantă , cu sediul în , com. , nr. , Cod poștal , Județ și cu sediul ales la administratorul , domiciliat în , str. nr. , jud. .

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 14 octombrie 2009.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Operator de date cu caracter personal

Nr. notificare

Red. SM
Tehnored.CMF
4 ex./21.10.2009
d.f. – Tribunal
j.f. –